

Boş Sokaklar

– NEJAT HOCA · 10 Nisan 2025

Avuçlarımda gece, yıldız yıldız dökülür
Kırık bir hece gibi içimde ömür bükülür
Her nefesin izi var rüzgârın esintisinde
Sen susarken orada, susarım sessizce.Yastığa fısıldar gece, sır dolu uykulara
Rüyam düşerken bir çığlık olur karanlığa
Gözlerimde ışığın izleri, hâlâ sen diye
Aşkın yitip gittiği o karanlık perdeye.Sen sustukça ben kaybolmuş bir gölgeyim
Suskunluk duvarında yankıdan bir ezgeyim
Kelimeler yetmez olur, üşür her adım
Sokaklar boş, benliğimde tek kalır adın.Aşk bir nehir gibi içimde akıp gider
Bir kıyıda gözlerin, bir kıyıda hasret iner
Ellerimi uzattım, sen sessizce çekildin
Yük olmuş her anı, senle bana eksildin.Zaman durmuş sanki, saniyeler sus pus
Anılar yankılanır, içimde her biri vus
Uçurum kenarında kalmış bir hayal gibi
Sen gülersin uzakta, ben ağlarım gizli.Sen sustukça ben kaybolmuş bir elçiyim
Sessizliğin gölgesinde kırılmış bir sesim
Kelimeler tükenir, sokaklar donup kalır
Aşk denilen bu nehir, içimde kan gibi akar.